

KRISTAUS KARALIAUS

LĀTVAS

No. 31. Metai XVI

Rugpjūcio-Aug. 1, 1936

TĒVU MARIJONU REMEJU SAVAITRAŠTIS

IX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Luko 19, 41—47.

NUO METU Jėzus, artindamos į Jeruzalę ir pamatęs miestą, verkė jo ir tarė: Kadgi ir tu būtumei pažinęs ir tai šitoje savo dienoje, kas gali suteikti tau ramybės, dabar gi paslėpta tavo akims! Nes ateis tau dienos kuomet, tavo neprieteliai apkas tave pylimu, apstos tave ir suspaus tave iš visų pusių. Jie išties ant žemės tave ir tavo vaikus, tavyje esančius, ir nepaliks tavyje akmenis ant akmenis, nes tu nepažinai savo aplankymo laiko. O įjėjęs į bažnyčią, jis ėmė varvėti laukan parduo-dančius joje ir perkančius, ir jiems sakė: Parašyta: Mano namai yra maldos namai; jūs gi padarėte iš jų galvažudžių lindyne. Ir jis mokė kasdien bažnyčioje.

7 Val. Kelias į Bažnyčią

1908 m. vienas misijonierius misijų metu Odesoje paklausė vieno seniuko kaimiečio, kaip toli jam reikią eiti į bažnyčią. Šis atsakė, kad einas 7 valandas. "Tai tamsta, tėvuk, tur būt, labai retai gali dalyvauti Šv. Mišiose?" — "O, ne," skubiai pertraukė misijonieriu sodietis: "esu jau 75 metų amžiaus, bet šventadieniais ir sekmadieniais keliuosi antrą valandą, kad galėčiau susėsti į pamaldas ir neapleidau nė vienu Šv. Mišių."

Žydas Duobėje

1270 m. Anglijoje vienas žydas šeštadieni (subatoje) įkrito į gilią duobę. Krikščionys paėmę virves nuėio jo gelbėti. Bet žydas šaukė nuo tolo: "Šiandien šventė (subata)! Nelieskite manes!" Sužinoies apie tai miesto galva, griežtai uždraudė krikščionims bet kokį darbą dirbti sekmadieni. Rvtojaus dieną, sekmadieni, žydas ėmė šauktis pagalbos. Bet žmonės jam sakė: "Šiandien sekmadienis, ir mes, krikščionys, šventėje negalime dirbti."

LEKCIJA

I Kor. 10, 6—13.

ROLIAI, Negeiskite pikta, kaip kad jie geidė. Nebūkite stabų garbintojai, kaip kaikurie iš jų, kaip yra parašyta: Žmonės sėdosi valgyti ir gerti ir kėlėsi žaisti. Nepaleistuvaukime, kaip kaikurie iš jų paleistuvavo ir viena diena žuvo dvidešimt trys tūkstančiai. Negundykime Kristaus, kaip kaikurie iš jų gundė ir žuvo nuo žalėjų. Nemurmėkite, kaip kaikurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo žudytojo. Visa tai jiems atsitiko kaip vaizduotas pamokinimas, parašyta gi mums įspėti, kuriems tenka gyventi amžių pabaigoje. Taigi, kas tariasi stovįs, tevezdi, kad nepultų. Jūsų nebuvo užpuolusi pagunda, perviršijanti žmogaus jėgas. Dievas yra ištikimas; jis neleis jūsų gundyti virš jūsų jėgų, bet dar padarys tokį išėjimą iš pagundos, kad galėtumėte ją pakelti.

Sugėdinti Atlaidų Niekintojai

Vienamė Šveicarijos viešbutyje prie stalo imta visaip tyčiotis iš atlaidų. Tai girdėdamas ne toli sėdėjęs katalikas gydytojas, atsistojo, išėmė 100 frankų ir padėjo juos ant stalo, sakydamas: "Kas pasakys, kas tai yra atlaidai, tas gaus šituos 100 frankų." Deja, nei vienas iš ten sėdėjusių ir tiek niekų apie atlaidus priplepėjusių negalėjo išaiškinti, kaip katalikai supranta atlaidus.

Išrišimo Ženklas

Senovės Romoje, kada būdavo suteikiama vergui laisvė, ponas nusivesdavo jį prie teisėjo, pareikšdavo savo sutikimą suteikti jam laisvę, ir čia pat vergas gaudavo iš pono vadinamąjį "paskutinį smūgį". Paskui vergas jau būdavo laikomas laisvu Romos piliečiu. — Dabar pabeldus kunigui po išrišimo, nusidėjėlis laikomas išlaisvintu iš piktosios dvasios vergijos.

Eucharistija ir Šeima

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

JEI ŠIOSE DIENOSE tikintieji iš dėkingumo džiaugsmingai kartoja: "Ačiū Dievui, kad esu katalikas," tai iš mūsų širdžių turėtų ne mažiau kaip 95 nuošimtis skambėti: "Ačiū Dievui, kad mano tėvas ir motina išauklėjo mane būti kataliku."

Jei Eucharistijos dieną priimi Šv. Komuniją ir patyri, kad esi katalikas, dėl to turi būti dėkingas savo tėvui ir motinai, kurie dvasioje visada yra su mumis, nors jie būtų jau mirę.

Eucharistija ir šeima yra, tarsi, susigyvenusios. Senojo Įstatymo velykinė šventė, prie kurios mūsų Išganytojas prijungė Pasutinę Vakarienę, buvo šeimos šventė, šeimos pamaldumas. Šeimos tėvas padalindavo Velykinį Avinėlį ir kiekvienam duodavo taurę gerti. Taip pat ir Kristus pirmą kartą Vakarienbutį darė, pasiimdamas šeimos tėvo dalį, kai Jis šventė Paschą su savo mokytiniais, kurie buvo susėdę apie Stalą, lyg šeimos nariai. Ir kai iš Vakarienbutio Viešpaties galybės sceptras ėjo į pasaulį ir kai pirmutinį kartą Romoje atnašauta Šv. Mišių Auka, krikščioniškos šeimos aukavo savo namus, kaip pirmąją pastogę Švenčiausiajai Eucharistijai. Taip darė Šv. Praksedis ir Šv. Prudencijana. Taip pat ir Šv. Anasztijos bažnyčia Romoje iš buvusio gyvenbučio perstatyta į puikią baziliką. Tuo būdu šeima susigyveno su Švenčiausiaja Eucharistija.

Mūsų šv. tikėjimo kiekviena dogma turi didelės svarbos ir gilios reikšmės. Tuo atžvilgiu ypatingai yra Švenčiausios Eucharistijos dogma. Kaip viena iš jos palaiminimų, Jėzus Kristus kartotinai nurodė Švenčiausiąją Eucharistiją, kaip "pasaulio gyvenimą," ne vien amžinąjį gyvenimą, bet taip pat ir palaimintą laikinąjį gyvenimą, palaimintą šeimyninį gyvenimą. Kurs pažįsta tikėjimo paslaptį, kad Dievą pažinti po duonos pavydalu, pas tokį yra tikėjimo galybė, kad pripažįsta moterystę, kaip Kristaus vienybę su Bažnyčia, ir tuo būdu nuo pat pradžių kūrta šeimą pašvęstais pagrindais. Kurs tvirtas tikėjime, jam užtenka

savo vaikučiuose pripažinti Dievo palaiminimą, taip pat pripažinti, kad jie yra broliai ir seserys Dieviškojo Kūdikėlio iš Betliejus. Kurs gyvena tikėjimu galingas, jis pagerbia moteris, nes jos reikalingos krikščioniškos šeimos gyvenimui, nes tikras krikščionis vyras savo moteryje mato Dievo Motinos seserį. Tvirtu tikėjimu žmogus nenušikundžia dėl sunkaus darbo, nes tikras krikščionis pripažįsta, kad tai yra pareiga, kurią jam Dievas paskyrė tiksliai atlikti, kad pelnytų duoną gyvenimui.

Mūsų laikais duonos pelnytųjų yra keli milijonai be darbo. Daugelis iš jų nusiskundžia, sakydami: "Jau ilgas laikas, kaip nuo rytmečio iki vakarui ieškome darbo ir nesurandame." Toks reiškinys be galo yra sunkus šeimos tėvui, nes jis žino, kad yra jo pareiga rūpintis pelnyti duoną savo šeimai. Ta pareiga yra pašvenčiamoji, jei jis pats ateina prie Viešpaties Stalo, kad priimti Gyvenimo Duoną. Švenčiausios Eucharistijos malonės yra neįkainuojamos krikščioniškos šeimos gyvenimui. Čia, Jungtinėse Valstybėse, Bažnyčia ir Valstybė nepriklauso viena nuo kitos, tačiau, šeima liekasi suvienyta tikybiškais pagrindais. Tą tvirtą tikėjimą namams ir šeimos gyvenimui duoda rąts tikėjimas į Švenčiausiąją Eucharistiją.

Tie, kurie nepriėmė pakvietimo į vestuves ir į jas nenorėjo ateiti, Evangelija sako, kad jie davė įvairių priežasčių išsikabinėjimui. Vienas sakė: "Pirkauis ūkį ir turiu eiti jo apžiūrėti." Kitas tarė: "Pirkauis penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti." Vėl kitas sakė: "Vedžiau žmoną ir todėl negaliu ateiti." (Luk. XIV). Taip pat yra ir mūsų dienoje, perskyrų laikuose. Ir daugelis iš jų negali eiti prie Šv. Komunijos, nes jie yra persiskyrę su teisėtomis savo žmonomis ir yra susituokę su kitomis. Tačiau, ties Švenčiausios Eucharistijos Stalu, motinos ir tėvai turi išmokti ir patirti pasiaukojančios dvasios atsižadėjimo ir kenčiančiosios meilės, be kurių nė vienos krikščioniškos šeimos gyvenimas negali būti įkurtas. Kaip praeitame šimtmetyje Euro-

pos misijonieriai, būtent, Pranciškonai, Jėzuitai, Redemptoristai, ir seserys, kai atvyko į Jungtines Valstybes, tai Naujame Pasaulij pirmasis jų žygis visada būdavo įsteigti altorių savo naujuose gyvenbučiuose. Ir iš to Aukos altoriaus jie išmoko ir patyrė pasiaukojimo dvasios, reikalingos sekmingai nuveikti didelius ir sunkius misijonieravimo darbus.

Švenčiausioji Eucharistija yra šeimyninio gyvenimo pašventimas, nes per Šv. Komunią pats Kristus yra šeimos Svečias, Prietelis ir Tėvas. Mūsų laikais Šventoji Bažnyčia tėvams davė teisę nuspręsti kartu su klebonu, kad vaikučius prileisti prie ankstyvos Šv. Komunijos. Katalikų Bažnyčia, duodama tą teisę tėvams, jiems davė didelę eucharistinę privilegiją. Todėl, tėvai ir motinos priedermingai vykdykite jums duotą šventąją teisę.

Kai nuo Viešpaties Stalo tėvai iš bažnyčios grįžta į savo namus, jų mažutėliai turėtų taip elgtis, kaip mažoji Mariūtė Magdalena de Pazzi. Jos motina į namus grįžo iš bažnyčios, kur ji buvo priėmus Šv. Komunią. Mažo šešerių metų sūnelio tikėjimas motinos širdyje mato Viešpatį Jėzų, ir pusryčių metu jis kalba: "Motule, leisk man sėdėti šalia tavęs, nes tada aš būsiu labai arti Jėzaus." Kaip kilnu — šalia motinos ir labai arti Jėzaus. O mažoji jo sesytė, būtent, Mariūtė Magdalena, klausia: "Motule, kur tėvelis eina?" Motina atsako: "Mano dukrele, tėvas eina į bažnyčią, kad priimti mūsų brangiausią Viešpatį Jėzų." Mažoji Mariūtė Magdalena plačiai atidaro savo akutes. Ir kada tėvas grįžta iš bažnyčios į namų židinį, ji žiūri į jį su pagarba. Ji mato Kryžių, kurį Išganytojas įžymėjo tėvo kaktuje. Tai visa rodo didelę įtaką ir galingą reikšmę vaikučiuose. Tai visa nurodo tikybiškojo auklėjimo neįkainojamą vertę.

Kai tėvai kartu su vaikais artinosi prie Viešpaties Stalo, tada paprastos dienos persimaino sekmadieniais, namai pasidaro bažnyčia, Eucharistijos atmosfera perima namų židinį. Pagaliau, kai tėvai priima paskutinį Šv. Viatiką, ir miršta, kad apturėti amžinąjį užmokesnį pas Dievą, tada, anot Šv. Rašto, yra, lyg jie nebūtų mirę. Pas

mūsų bočius buvo įsigyvenęs kilnus paprotys, kad vaikai, kuomet sukakdavo jų tėvų mirties metinės, tą dieną ar sekantį sekmadienį už juos priimdavo Šv. Komunią. Tuo būdu Švenčiausioji Eucharistija panaikino persiskyrimo sienas tarp laiko ir amžinatvės, ir vėl sujungė šeimą, kuri buvo nuo jų atskirta per mirtį.

Taigi, katalikai, tvirti ir galingi tikėjime, turėtų gaivinti tą kilnų paprotį. Ir prie kiekvienos progos, stengti taip gyventi, kad visada būtumėte verti sutapti ir gyventi Švenčiausioje Eucharistijoje, kuri mus jungia su Dievu ir duoda amžinąjį gyvenimą Dangaus Karalystėje. Dėl to, Švenčiausios Eucharistijos Įkūrėjui turime būti be galo dėkingi, ir karaliaus Dovydo lūpomis Jį išpažinti ir garbinti: "Aš išpažinsiu Tave, Viešpatie, visa mano širdžia, nes Tu išklausei mane... Aš giedosiu Tau angelų akivaizdoje; aš Tave pagarbinsiu Šventoje Bažnyčioje, ir (amžinai) garbinsiu Tavo vardą." (Ps. 137, 1—2).

MALDOS APAŠTALAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĖZAUS ŠIRDYJE

BENDROJI RUGPIUČIO, 1935, INTENCIJA, KURIĄ ŠV. TĖVAS PASKYRĖ:

Ankstybas įauklėjimas tvirtų dorybių vaikuose

ANKSTYBO auklėjimo svarba yra tame, kad kūdikystės įspūdziai labiausia tveria. Tai jau žinoma nuo senovės laikų. Tą patvirtina įvairūs žmonių posakiai, kaip va: Vaikas apsidegęs bijosi ugnies, kaip pasiklosi taip išmiegos ir kiti panašūs. Todėl ir nenuostabu, kad Bažnyčia yra susirūpinusi mažųjų auklėjimu.

Šis reikalas jau ne sykį buvo kitose formose švento Tėvo patariamasis. Šiuo sykiu Bažnyčios Galva mums prinygtinai nurodo reikalą pradėti vaikuose krikščioniškas dorybes skiepyti nuo jaunų dienų. O tos dorybės yra: nusizeminimas, paklusnumas, kantrybė ištikus nelaimėi ar nusivylimui ir vienybė su Dievu per maldą. Iš visų minėtų svarbiausia yra paklusnybė, kuri pa-

sak šv. Grigaliaus, ugdo kitas dorybes ir palaiko jau įgytasias.

Šis auklėjimas turi prasidėti namie, prie tėvų ir iš pat mažens — neatidėliojant iki mokyklinio amžiaus. Melskimės už tėvus, kad jie suprastų savo šitą pareigą ir ją tinkamai atliktų.

YPATINGA MISIJŲ INTENCIJA:

Kad baltieji nepapiktintų Tolimų Kraštų Gyventojus

ŠV. DOMINIKAS

Rugpiučio mėnesiui globėjas

Šv. Dominikas buvo ispanas, gimęs 1170 metais. Kuomet jis sulaukė 21 metų amžiaus, tai jo krašte ištiko didis badas. Tąsyk jis išpardavė visas gėrybes ir pinigais dalinosi su neturtėliais. Jis buvo mokslo jaunikaitis. Tai žmonių vargą matydamas, jis pardavė ir knygas, kad tik galėtų badaujantiems pagelbėti. Kai buvo išventintas į kunigus, tai kartu su savo vyskupu keliavo į Francūziją, kur jis pamatė visą baisumą, kokį atliko atskalūnai albigenai. Tada jis užsidegė troškimu atversti juos prie tikrojo tikėjimo. Vėliau jis įsteigė dominikonų ordeną. Jis prikėlė iš numirusių tris žmones, vienok jis iš nusizeminimo laikė savo paskutiniu nusidėjėliu ir kasnakt plakdavosi iki kraujo. Atgailos gyvenimu ir pamokslais jis atvertė daugybes paklydėlių.

LAVYBA

Rožančiaus svarba. — Popiežius Pijus V sakė, kad Krikščionys pergalėjo turkus prie Lepanto per Maldos rožančinių draugijų visame pasaulyje. Popiežius Leonas XIII ragino prie ypatingo pamaldumo prie Panelės Švenčiausios Rožančios.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Brangus Promotoriau:

Dažnai mes pamislijame, kaip gera būt, kad mes galėtume susitikti akis į akį ir kad mes jums galėtume padėkuoti už jūsų uolumą ir bendradarbiavimą su mumis. Norėtume paskelbti apie jūsų vietinius reikalus ir įtikinti jus, kad Maldos Apaštalavimo

pasisekimas priklauso nuo jūsų veikimo bendrai su mumis. Bet kadangi skyrių turime daug ir promotorių Jungtinėse Valstybėse yra daug tūkstančių, tai aišku, kad mūsų svajonė pasimatyti su jumis negali išsipildyti. Tas negalėtų įvykti, jei centras šimtą sykių būt padidintas.

Todėl reikia tenkintis šiais mėnesiniais pranešinėjimais. Per juos mes pasakome jiems tą, ką pasakytume asmeniškai suėję. Mes žinome, kad raštu yra sunku pavaduoti gyvą kalbą. Šie pranešimai turi būti bendri, nes skiriami visam kraštui, o vietiniai skyriai turi savotiškų reikalų. Todėl tokių reikalų apsvarstymą ir išsprendimą turime palikti vietos dvasios vadams.

Neseniai mums teko dalyvauti vienos parapijos promotorių susirinkime. Buvo malonu matyti aišką uolumą ir tikrą užsiinteresavimą. Promotorių nebuvo daug, bet visi ištikimi ir užsidegę noru dirbti. Jie mielai ir rūpestingai išdalina lapelius, stengiasi gauti naujų narių ir didžiuma jų globojamų narių priguli Antram ir Trečiam Laipsniui.

Mes radome, kad jų dvasios vadas jais patenkintas. Jis sako, kad jie yra parapijos ramsčiai ir tikri talkininkai parapijos veikimuose. Jų uolumas apsireiškė tiek, kad laimėjo keletą atsivertėlių.

Jų uolumas apsireiškė susirinkime. Jie statė klausimus, prašė patarimų reikale vietinių klausimų. Nereikia nei priminti, kad jų maldingumas Saldžiausiajai Širdžiai yra gilus.

Nėra abejonės, kad mes rastume tiek pat uolumo ir kituose skyriuose. To mes tikimės ir dar kartą primename, kad jūsų pasisekimas priklauso nuo jūsų uolumo. Lai jūsų uolumas neatvėsta ir šiose karštose vasaros dienose. Jūsų darbuotei vasaros metu gali pasitaikyti ypatingų progų. Išnaudokite jas Dievo garbei.

“Greitai susitaikink su savo priešininku, kol dar tebesi draug su juo kelyje, kad kartais tavo priešininkas nepaduotų tavęs teisėjui, teisėjas nepaduotų tavęs budeliui, ir kad nebūtumei įmestas į kalėjimą. Ištiesų, aš (Jėzus) sakau tau, tu neišeisi iš ten, kolei neatiduosai paskutinio skatiko.” (Mato V, 25, 26).

Karaliaus Saliamono Indas

Kun. A. T. (Samata)

SALIAMONAS, Dovydo garbingas sūnus ir žydų karalius, buvo išmintingiausias vyras, kuriam iš kitų pasauliečių vargiai kas prilygo. Didžiulį savo palocių, šalia majestotingo maldnamio, kurį Jeruzalėje pastatė Dievo garbei, jis turtino brangintinomis retėnybėmis, kurias gaudavo ar supirkinėdavo iš pasaulio visų kraštų.

Iš kitų nuostabių ir brangintinų nuosavybių ir retėnybių, galingas karalius Saliamonas neįvertino kita ko taip labai, kaip vieną emeraldinį indą, kurs buvo neįkainuojama jam brangenybė, ir pasaulyj jo nebūtų atstojęs nė jokiš kitas turtas. Anot senovės mokytų žinovų tikrinimo, tame inde tilpo magiškas vanduo. Ir sekant anų laikų padavimus, sakomas vanduo turėjo gyvybės eliksirą arba gyvenimo atnaujinimą.

To vandens tik vienas lašas mirštančiam gražintų gyvybę ir sveikatą. O vien pavilginimas, senatvę atnaujintų į jaunystę, o nuliūdusioms širdims duotų džiaugsmą ir ramybę.

Ir tą brangintiną emeraldinį indą karalius Saliamonas laikė slaptoje vietoje, kuri buvo žinoma tik jo ištikimiausiam tarnui, vieninteliui, į kurį pasitikėjo, kad niekam kitam neišduos tos paslapties.

Iš arti ir iš tolo žmonės ėjo galingo valdovo prašyti gyvybės ir gyvenimo vandens tik vieno mažo lašo. Palięgę dėl senatvės ir sumenkę ligoniai nuoširdžiai maldavo karaliaus Saliamono, kad jis pasigailėtų jų ir duotų to brangintino vandens. Kai kurie ligoniai buvo atnešti, gulintieji ant mirtino patalo, ir padėti ties jo sostu. Bet, viskas veltui! Karalius Saliamonas atsisakė duoti net mažiausį lašelį gyvybę ir sveikatą gražinančio vandens.

Galingo valdovo atsakymai būdavo visa-da išmintingi. Tai visa prisidėjo prie jo nepaprastos išminties išgarsinimo. Jis įgavo garsiojo išminčiaus vardą. Ir taip, jei ligonis nusikaltėlis maldavo jo, kad duotų magiško vandens lašelį, valdovas atsakydavo, kad nuodėmingas gyvenimas neturėtų bū-

ti ilginamas. O jei ateidavo ligonis geras žmogus, jis atsakydavo, kad teisingasis žmogus neturi bijotis mirties, bet džiaugsmingai turėtų ją sutikti.

Mėnesiai ir metai ėjo greitai, o karalius Saliamonas, nors ir buvo išmintingas valdovas, bet su laiku ir jis pats atitolo nuo Dievo. Pasaulio tuštybė padarė jį išpuikusiu ir nepaisančiu apie jo bočių tikėjimą. Visa to pasekmė buvo pabaigoje, kad jis, tas garsus išminčius, taip buvo nugrimzdęs, jog išdrįso aukoti net stabmeldžių dievams. Dvasiškas gyvenimas jam nerūpėjo. Ir kuo senyn ėjo, tuo daugiau buvo prisirišęs prie žemiškojo gyvenimo ir atsidavęs jo garbei ir kūno smagumams.

Pagaliau atėjo laikas, kad karalius Saliamonas turėjo neužilgo stoti prieš savo Kūrėją. Giltinės šaltos rankos jį pagriebė lediniame nutirpime. Ir galas artinosi. Tačiau, karalius Saliamonas tik juokdavo iš to visa. Jis nesibijojo. Ir dėl ko jis turėjo baimėtis? Argi jis neturėjo brangintino gyvybę gražinančio ir gyvenimą atnaujinančio vandens?

Ir tuojau jis pašaukė prie savo lovos ištikimiausią tarną, kuriam į ausį tylomis tarė, kad atneštų gyvenimo eliksirą iš slaptos vietos. Tarnas, būdamas klusnus, skubiai bėgo į slaptą vietą, nes pats pamatė savo akimis, kad karaliaus Saliamono akių žydrumas jau geso ir silpnėjo, o jo kvėpavimas buvo silpnas ir visas buvo išbalęs.

Kai tarnas sugrįžo, išminčius karalius drebančiomis rankomis pagriebė emeraldinį indą. Nuo pagalvių jis net pasikėlė. Jo akys staiga nušvito žerinėčia šviesa. Ir neužilgo, jo manymu, sveikata vėl sugrįš, jaunystė bus atnaujinta ir jis pats bus tikrai laimingas.

Karalius Saliamonas žaibo greitumu atidarė gyvybės ir gyvenimo indą. Tačiau, netikėtai išėjo griaudus klyksmas iš jo lūpų. Su dideliu vaitojimu jis atkrito į minkštas pagalves. Indas buvo tuščias! Brangintinas vanduo išsauso net iki paskutiniam lašui. Nevartojamas per ilgus metus, jis pa-

❖ ŠIAIS METAIS, BIRŽELIO 14, BAIGUSIEJI MARIANAPOLIO HIGH SCHOOL ❖

Pirmoje eilėje: Jonas Grina (Lawrence, Mass.), Vincas Urbonas (Waterbury, Conn.), Stasys Saplys (Detroit, Mich.), ir Juozas Ilkevičius (Nashua, N. H.).
 Antroje eilėje: Antanas Akstinas (Brockton, Mass.), Gerb. Rektorius Kun. Dr. J. K. Navickas, ir Petras Venšlauskas (New York, N. Y.).
 Trečioje eilėje: Julius Stankus (New York, N. Y.), Pranas Dūkšta (Brockton, Mass.), Pranas Balčiūnas (Chicago, Ill.) ir Jurgis Juodelis (Newark, N. J.).

maželi, bet tikrai išoravo ir ištuštėjo.

Pirm mirsiant, karalius Saliamonas realizavo, prie ko jį privedė palaidus gyvenimas smagumuose ir linksmybėse. "Tuštybės ant tuštybių," garsiai jis pašaukė, "ir visa yra tuštybė, išskyrus tarnauti ir mylėti savo Dievą."

Karaliaus Saliamono indo istorija daug ko mus mokina. Kai dėl saumylstės atsakome dalintis su mūsų artimu tomis gėrybėmis, kurias Dievas mums davė, mes save labiau nuskriaudžiame, nekaip savo artimą. Taigi, gerai atsimekime, kad tikroji laimė ateina iš nuoširdaus davimo savo artimui, o ne iš gavimo ar ėmimo iš kitų. Jei turime ką nors brangintino ir jį labai įvertiname, kaip karalius Saliamonas darė su emeraldiniu indu ir jo įtalpa, neslėpkime, bet širdingai dalinkimės su savo artimu. Kitaip tas gėris ištuštės ir turėsime be nieko palikti.

"Motina"

Amerikiečiai kariavo už Pilipynų salas. Prieš vieną mūsų, kai jau buvo duotas įsakymas bombarduoti nuo laivų, priešą, vienam kareivėliui kažkaip iškrito iš rankų apsiaustėlis ir įplumpsėjo į vandenį. Jaunikaitis tuojau paprašė leidimo drabužį paimti. Bet jam tai nebuvo leista. Tada kareivėlis perbėgo antron laivo pusėn, išoko vandenin ir išgelbėjo savo drabužį. Už nepaklusnumą jį įkišo daboklėn. Po mūsų narsusis generolas Dervej turėjo tą kareivėlį pasmerkti ilgiems metams sunkiųjų darbų kalėjiman. Bet paklaustas, kas privertė jį neklausyti vyresniojo įsakymo, kareivėlis išsitraukė iš kišenės fotografiją ir tarė: "Motina!" Mat tame apsiauste būta jo motinos fotografijos. Tada generolas jį apkalino, pabučiavo ir išteisino. "Kas už motinos paveikslą guldo galvą, tas nebijo ir už tėvynę mirti", pasakė generolas.

KINIJOS GĖLELĖ

VAIZDAS — Katalikiškoje ligoninėje Pekin, Kinijoje. Diena Vasario 20, 1929. Atsitikimas kasdieninis, atvykimas naujos pacientės. Ligonė jaunutė vos vienuolikos metų amžiaus. Jos vardas Ta-Jouen Wang. Ji kilo iš aukštos giminės, bet nei ji nei giminės buvo katalikai. Jos motina buvo jau mirus, o tėvo užsiėmimai laikė jį Shanghaije. Ją, josios broliuką ir sesutes prižiūrėdavo jų teta.

Šv. Mykolo Ligoninė yra vedama Seserų ir mažoji mergaitė dabar turėjo progos temyti seserų užsiėmimus.

Anksti vieną rytą ji išgirdo maldas ir giesmes paeinančias iš seserų koplyčios.

“Ką Seserys ten veikia viršų,” Ji paklausė Katrinos, kuri buvo josios slaugė.

Katrina buvo katalikė. “Jos kalba savo maldas,” ji atsakė. Tas atsakymas paskatino ją užklausti daugiau. “Į ką Seserys meldžiasi? Kas yra Dievas? Kas tai yra šv. Komunija?”

Katrina išaiškino viską kaip tik išgalėjo, bet pasakė kad kunigas galėtų daug daugiau pasakyti. “Gerai, noriu pamatyti jį”.

Misijonierius tą kartą buvo pasilikęs ligoninėje ant kelių dienų. Mažoji mergaitė, Wang, kartą su Katrina nuėjo ir pasikalbėjo su juomi. Iš pradžių jis paaiškino jai apie Viešpaties Maldą — Tėve Mūsų. Ta-Jouen labai nusidžiaugė. Atėjus atgal į kambarį, pasiskolino nuo slaugės rožančių, ir iki vakaro išmoko Apaštalo Sudėjimą, Tėve Mūsų ir Sveika Marija ant atminties. Neužilgo ji apturėjo rožančių. Atminkime, kad ji dar nebuvo pakrikštyta. Sesuo tankiai patėmijo kad mažoji ligonė karts nuo karto užsidengdavo paklode visą galvą. Tas nebuvo gera dėl sergančios. Paklausta kam ji taip daro, atsakė: “Sesuo, darau tai kad galėčiau atkalbėt rožančių geriau. Jeigu kalbu rožančių su atdaromis akimis, visokios mintys įeina į galvą ir negaliu sekėti maldos reikšmės. Jeigu uždarau akis, užmiegu. Bet dabar kaip užsitraukiu paklodę ant savęs, laikau akis atdaras, ir mąstau apie nieką daugiau kaip tik apie rožančių. Kaip jau spėjome Ta-Jouen buvo labai troškanti priimti Krikštą. Tėvas misi-

jonierius ją pamokino ir su tėvo pavelijimu balandžio 21, 1929 tapo Kristaus vaikeliu. Priėmė Marijos vardą garbei Švenčiausios Panelės, Teresės garbei Mažosios Gėlelės. Kitą dieną koplyčioje laike Mišių priėmė Pirmą šv. Komuniją. Galime suprasti su kokių džiaugsmu Marija Teresė priėmė savo Viešpatį į savo širdį. Kartą Sesuo paklausė jos kodėl ji nevaratojo maldaknygės laike dėkonės po priėmimo šv. Komunijos. Ji atsakė: “Po šv. Komunijos, knygos mane išblaško, ir vėl—turiu daug Jėzui pasakyti.”

Marija Teresė visuomet pasiliko silpnos sveikatos. Nors jos sveikata truputį pagerėjo, kada buvo išsiųsta į Sanatorium, bet sugrįžo atgal į ligoninę už kelių mėnesių.

Sugrįžus ji nusprendė ką ji darys su savo gyvenimu. Ji pasiryžo tapti sesere, ir prašė įstoti į gailėstingų Seserų Kongregaciją. Nebuvo girdėta Kinijoje nei kitur kad mergaitės dvylikos metų galėtų pasilikti Seserimis; taigi mažoji atsivertėlė turėjo palaukti. Buvo nusiminus apie tai, bet pasiūtenkino save moksle, kad galėtų įstoti toliaus kaip sukaks penkiolikos metų. Bet, dėja, Marija Terese, kaip sukaks penkiolika metų, tai tavo pašaukimas jau bus tik į amžinąjį gyvenimą.

1931 metais ji priėmė Sutvirtinimo Sakramentą. Ta žiema buvo labai šalta Pekine. Marija Teresė sunkiai susirgo. Sausio 14, 1932 ji sugrįžo į ligoninę paskutinį kartą. Per šešias savaites sunkiai kentėjo. Nepaisant to, ji surengė mažą vakarėlį apvaikšėti Naujus Metus. Josios kentėjimai nebuvo dėl jos lengvi. Tą ji prisipažino. Kartais neteko kantrybės su slauge, bet tai pergalejo. Ji nesibijojo mirtį. Visą paliko Dievo rankose. Kada skausmai jos kūną vargino ji nuolatos spaudė prie lūpų savo kryžių. Kartais kada silpnumas ją nugalėjo, prašė slaugės tą patarnavimą padaryti. Tankiai galima buvo girdėt šiuos žodžius — “Jėzau — Marija — Juozapai”. Laike ligos, buvo duota jai padaryt vieną įžadų, kurį Seserys sudeda — minant skaisitybę. Ji prašė kad būtų palaidota Seserų kapinėse. Tas buvo žadėta, ir ją labai nu-džiugino. Kaip jos kentėjimai pasidaugino

PRIE PAMINKLO TAUTOS GARBEI ŽUVUSIEMS

Sekmadienį, Liepos 19 d., nepaprastai iškilmingai minėta Dariaus ir Girėno paminklo atidengimo vienerių metų sukaktuvės. Šiems mūsų tautos didvyriams lakūnams paminklas pastatytas Marquette parko (Chicago) gražioj vietoj. Popiet ten suplūdo tūkstantinės lietuvių minios iš Chicago ir apylinkių ir pagerbė žuvusiuosius tautos garbės paparčio nešėjus. Amerikos lietuvių išeivija įvertina tų didvyrių drąsuosius žygius ir jų atminimą paminklu įamžina. Paminklas matosi tolumoj dešinėj. Jis buvo pašventintas J. E. Vysk. T. Matulionio.

ji klausė: “Kada ateis Jėzus ir pasiims mane pas Save?”

Neužilgo atėjo pakvietimas.

Vasaros 24, 1932 ji pašimirė. Akimis žiūrindami į dangų ir mielia šypsena ant veido atidavė savo skaisčią sielą Dievui.

Daug žmonių jau apturėjo malonių per jos užtarymą. Gal neužilgo ji bus paskelbta tarp šventųjų. *Knatas („T. P.”)*

NEW YORK. — Mirė Henry Ridder — The Catholic News savaitraščio leidėjas. Seniau jis buvo vieno vokiško laikraščio leidėju. — Buvo gimęs New Yorko mieste 1863 metais.

CLEVELAND, O. — Clevelando vyskupas J. Schrembs paskelbė, kad šios vyskupijos Eucharistinis kongresas įvyks Youngstown, O., rugsėjo 23 ir 24 dienomis.

MARIJONŲ SEMINARIJOS KLIERIKŲ RAŠINĖLIAI

“ŠVENČ. SAKRAMENTO KARŽYGLIAI”

*Pagal kun. Gruhn S. V. D.
Vertė P. P. Činikas M. I. C.*

Ižanga

ANKSTYBINĖ Šv. Komunija yra daug kuomi prisidėjusi prie žmonių atnaujinimo. Daugelis tikinčiųjų yra dėkingi, gražios atminties, šventam tėvui Pijui X, jog buvo leista jiems dar jaunystėje priimti Viešpatį širdin. Juk šis popiežius pats apie dvidešimt šešis metus atgal šiuo reikalu šitaip išsireiškė, “Leiskite vaikučius prie ankstyvos Šv. Komunijos ir bus šventųjų jų tarpe.” Taip, mažų vaikučių tarpe yra atsiradę ne tik šventųjų, bet ir Dievo karžygių. Pirmame krikščionybės amžiuje Šv. Tarcizijus mirė kankinys už Kristų, Šv. Ostijoje esantį. Dabartiniiais laikais girdime, skaitome kaip maži berniukai vienur ar kitur panašų herojišką pasiaukojimą padaro. Kelis metus atgal teko rasti mums pastebėti žiniose, jog vienas Pietų Afrikos negras vaikelis paaukojo savo gyvybę gelbėdamas Švč. Sakramentą. Šv. Komunija kada skaisčioj, jaunoj širdy primama, vysto toj širdy šventumą ir įdiegia toj sieloj karžygiškumą Dievo reikalams.

Popiežius Pijus X 1910 metais paskelbė katalikiškam pasauliui dekretą, “Quam Singulari” pramintą, kuriame pareiškė mintį, kad jau mažiems vaikams būtų leidžiama artintis prie Dievo stalo, tuojau, kai tik jie pradeda atskirti gerą nuo blogo. Tasai prakilnios dvasios popiežius troško, kad Jėzus įžengtų į vaikelių širdis jiems dar jauniems esant, kad tuo būdu vaikai per vėlesnį savo gyvenimą išliktų nekalti, šventi.

Kokie nuopelningi ir išganingi yra vaisiai iš ankstyvaus Šv. Komunijos priėmimo aiškiai matome iš pamaldžių karžygių, taip vaikų, taip mergelių, taip jaunų, taip suaugusių, gyvenimo. Sekantieji aprašymai koaščiausiai parodo žmonių nuostabų įtikėjimą, susivienijimą su ta Realybe, kuri slepiasi po duoną ir vyno pavidalais. Lai

šių stebuklingų įvykių aprašymai sukelia tikinčiųjų širdyse karštesnį, didesnį norą dažniau priimti Kristaus kūną ir kraują Švč. Sakramente esantį!

P. P. Č.

ŠV. TARCIZIJUS

TARCIZIJUS visados buvo linksmas, malonaus būdo jaunikaitis. Bet, štai kas jam šiandie pasidarė? Bailiai, lyg tai ko bijodamas, vengdamas visų žmonių, viešų vietų, berniukas skubiai slenka per Romos siauras gatves. Jei kas jį užkalbina, vaikas baisiai išsigąsta, lyg tai sąžinė jam ką išmetinėtų. Ką? Tarcizijus su bloga sąžine? Arčiau įsižiūrėk į jo veidą. Ten reiškiasi daug dangiško džiaugsmo ir ramumo žymių, trykšta neapsakomai maloni šypseną.

Taip, išspėjai. “Est Secretum!” (Yra Paslaptis!). Berniukas neša su savim slapstį; jam kaip tik ir yra Didžiojo Paslaptis.

Štai Tarcizijus eina skersai rinkos. Žiauri kareivio kumštis pagriebia vaiką už rankos. Šiurkštus balsas pasigirdi:

“Stok vaike! Kur taip skubinies? Ką ten turi prie krūtinės priglaudęs?”

“A! prašau, meldžiu mane paleisti! Aš turiu labai skubintis!”

Giliame požeminiame urve Tikėjimo išpažintojai nekantriai laukia jiems dangaus pasiųsto pasiuntinio su Eucharistiška Paslaptimi (Secretum Eucharisticum). O Tarcizijau! skubink, greitai bėgk!

Tačiau truputį toliau kiti vėl jam kelią pastoja. Vaikelį laiko, jį tampo, stumdo, spardo, kumštėmis daužo. Nežiūrint viso to, Tarcizijus atsargiai laiko savo Paslaptį. Ir vis stipriau ir stipriau sudeda rankutes ant savo krūtinės. Vis narsiau jaunuolis stoja ir pasiduoda jo užpuolikų gaujai. Užpuoli-

kai įniršta, pašėlsta. Subėga didelis žmonių būrys.

“Kas čia darosi?”

“O! krikščionis! krikščionis!”

“Nužudyti jį! Užmuškite krikščionį sūnų!”

Iš visų pusių pasigirdi šūkavimai, keiksmai, plūdimai ir krinta vaikeliai smūgiai, akmenys, lyg tai lietumi lytų. Tačiau jaunasai Kristaus karžygis nenori “švento daikto numesti šunims arba numesti perlus kiaulėms” (Mat. VII, 6). Berniukas jau miršta.

Tačiau dar vis savo glėbyje laiko suspaustą savo Paslaptį. Jokia žemės galybė negali šio turto iš jo išplėsti.

Žiaurus, beširdiškas darbas atliktas. Nelemti kaltininkai išsiskirstė, išbėgioja į visas puses. Krikščionys su pagarba pakelia nuo žemės kankinį berniuką, Tarcizijų — vaiką karžygį. Ir dabar Tarcizijus noriai krikščionims leidžia paimti jam pavestą Paslaptį. Kankinį iškilmingai palaidojo Kallisto katakombose, kur ramiai ilsisi ir popiežiai ir kiti garsūs kankiniai. (Bus daugiau)

“ŽENGIANT GYVENIMO KELIU”

SYKĮ VIENAS geraširdis tėvas pasišaukė savo du sunus ir jiems pasakė: “Judu dabar rengiatės išeiti į pasaulį ir ten pragyvenimą sau uždariauti. Idant judviem visur viskas gerai sektųsi, duosiu judviem labai geros sėklos. Jeigu judu šią sėklą gerai pasėsite, atsidėjusiai prižiūrėsite jos augimą, ji aprūpins judu visuo tuo kas gyvenimui reikalinga. Todėl, atsieneškite abu po maišelį, kad galėčiau judviem šios nepaprastos sėklos įpilti. Man rūpi judu išleisti į gyvenimą gerai pasirengusiu.”

Jaunuoliai skubiai susiieškojo sau maišiuokus; vyresnysis brolis pasirūpino susiieškoti maišelį stiprų, koks tikrai paneštų sunkią naštą, o jaunesnysis, pasigriebė tokį maišiuoką, koks pirmiausia jam po kojom papuolė. Susiradę po reikalingą maišelį, sūnūs grįžo pas tėvą, kuris jiedviem ir pripylė maišelius ta sėkla, apie kurią buvo ką tik kalbėjęs.

“Atminkite dabar, vaikučiai,” dar pridūrė tėvas, “jeigu judu šią judviem teikiamą dovaną sunaudosite taip, kaip esu pasakęs, pamatysite, kad šios sėklos pasodinimas, prižiūrėjimas ir piūtis ne tik negelbės jums gerai, dorai gyventi, bet ir kitiems neš pagelbą ir laimę. Dėl nepaprastų šios sėklos ypatybių judviem niekad netruks gyvenimui reikalingų dalykų.”

Abudu broliai iškeliavo į platųjį pasaulį; vyresnysis pasiskubino pirmas greičiau pasodinti sėklą ir ją prižiūrėti kaip tėvas buvo jam pataręs. Jaunesnysis gi, nelabai ką skubinosi išpildyti tėvo pasakymą; iš lėto sau nešė maišelį, lengvais žingsniais keliavo ir visą laiką sapnavo kaip štai jis pasaulyje

prasimuš, pragarsės, praturtės, turės lengvą gyvenimą. Taip buvo šiuose sapnuose paskendęs jaunesnysis sūnus, kad nepastebėjo, jog jo maišelyj buvo maža skylutė, iš kurios sėkla nuolat biro lauk ant žemės. Bematant dangaus paukščiai ir laukų gyvulėliai nukritusią sėklą sulesė arba suėdė.

“A!” linksmai sušuko jaunesnysis brolis, “kadangi esu visam gyvenimui pasiruošęs, nieko man netruksta, viskas tvarkoj. Dar suspėsiu pasodinti savo sėklą ir galėsiu džiaugtis jos gausiais vaisiais. Nėra ko čia skubiintis; suspėsiu viską padaryti. Gyvenimas per įdomus. Galėsiu dar apsižiūrėti ir pasidžiaugti pasaulio linksmybėmis ir gėrybėmis.”

O visą laiką sėkla iš jaunesniojo maišelio vis biro, biro; maišiuokas tuotarpu darėsi vis tuštesnis, lengvesnis.

Po kurio laiko jaunesnysis brolis priėjo prie tos vietos, kur vyresnysis brolis buvo pasėjęs jam duotą sėklą ir dabar atsidėjusiai vyresnysis brolis žiūrėjo savo pasėtos sėklos augimą. “Argi jau darbą pradėjai?” užklausė vyresniojo jaunesnysis. “O gal jau būtų laikas man pačiam sodinti mano sėklos,” užsimastė sau jaunesnysis, ir nuslėmęs maišelį nuo pečių, akis išvertęs, lyg štabo ištiktas, pažiūrėjo į savo tuščią maišą. “Nugį! nugį!” jaunesnysis nusiminusiai sušuko, “visa mano sėkla išbyrėjo iš maišelio per šią skylutę!”

“Taip,” pridūrė vyresnysis, “tau reikėjo pasisaugoti prieš tokią nelaimę, kada pirmiausia iškeliavome, nes kada mums duota visa kas gyvenimui reikalinga, privalome vi-

sais būdais visa tai prižiūrėti, saugoti, taip savo, taip naudai to, kuris tuos dalykus mums yra davęs.”

* * *

Ši pasaka mus gali daugelį dalykų išmokinti. Viešpats Dievas kiekvienam žmogui duoda gyvenimui reikalingų malonių. Jei žmogus tomis malonėmis pasinaudoja, gyvenimas jam kogeriausiai pasiseka, gausių vaisių jis susilaukia. Tačiau ne visi, kaip gyvenimas aiškiai parodo, tomis malonėmis, Viešpaties duota sėkla, pasinaudojame. Vieni, kaip anasai vyresnysis brolis tuojau sėklą pasodiname ir greičiau susilaukiame vaisiaus. Kiti, kaip jaunesnysis, nesiskubiname sėklos žemėn pasėti. Sakome, ko čia skubintis; reikia dar pasaulio paragauti, pasilinksminti. Daug laiko — šuspėsime. Bet kaip matome mirtis bematant žmogų nukerta, o čia žmogus dar nepridėjo rankos pasėti tą sėklą, kurią Viešpats jam suteikė.

Iš viso to aišku, kad privalome visuomet bendradarbiauti su Dievo malone. Neatidėliokime gerus darbus ar atgailą! Kraukime dangų nuopelnus kol turime laiko! Jei pasirūpinsime tuojau sėklą pasodinti, visuomet būsime pasiruošę, o kada Dievas pašauks mus į aną pasaulį, lauks mūsų ten gausi pūtis — amžinas gyvenimas ir jo nenykstanti laimė.

A. Miciūnas, M.I.C.

“Kad ir Karšta”

DIEVO parėdymu, plačiame pasaulyje yra kraštų kur sniegas — ledai niekad nesutirpsta. Taipgi yra kraštų kur saulė visuomet “pikta” ir gerokai kaitina. Bet, ačiū Dievui, kad pas mus atskrenda vėjai su sniegu ir ledais — paskui sutirpsta, ir laipsniškai atsilanko pavasaris. Galutinai, atsilanko daugelių žmonių laukiama vasara su savo kaitromis. Neseniai daugelis mūsų, prakaitą šluostydami nuo veido sakėm: “kad ir šilta!”

Beabėjo, mažas teatsirastų skaičius asmenų kurie norėtų apsigyventi tokioje šalyje kur žiemos nėra ir saulė nepavargsta kaitinusi. Sakytų “kad mes ten negimė ir nepripratę prie tokių karščių.”

Bet yra tokių asmenų — Dievo ir artimo meilės didvyrių — misijonierių, kurie gimė

ir augo Jungtinėse Amerikos Valstybėse arba Europoje ar kitur — ir su Dievo malone, keliauja kad ir į karščiausius kraštus arba į šalčiausius. Ten jie pagonims skelbia Jėzaus Kristaus linksmą, šventą Evangeliją, juos mokindami apie Dievą, jų nemirtingą sielą, ir visą tai ką mes katalikai tikime. Ir, aišku, misijonieriams į tokias šalis nuvykusiems, nemaža tenka nukęsti nuo šalčių, arba saulės kaitinimų, ir nuo nepriprastų aplinkybių, ir, bet kas apsakys ką jie nukęčia dėl sielų išganymo. Jie yra visa širdimi atsidavę Dievui ir sielų išganymui, tat, ir darbuojasi Dievo Karalystės išsiplėtimui ir ko daugiausia sielų išganymui. Dėl to jie nesibijo nė karščių, ne šalčių, ne bado, ne kardo.

Mes negalime vykti į svetimus kraštus tiems mylimiems misijonieriams padėti jų sunkioje darbuotėje. Bet, eikime jiems į talką maldomis, ir kitais mums galimais būdais. Kiekvienam katalikui visuomet rūpi Dievo Karalystės plėtimasis čia ant žemės.

Nuo sekančių bendradarbių apturėjome siuntinių:

Mikolaitis J., Brooklyn, N. Y., Vosyliūtė M. Waterbury, Conn., Starinskienė K., South Boston, Mass., Kuchinsky A., South Boston, Mass., Peledžienė J., Phila., Pa., Ruskienė M., Shenandoah, Pa.

Jums nuoširdžiai dėkojame už gerą širdį. Tegų sielų Atpirkėjas Jums gausiai atlygina už jūsų triūsą misijų naudai!

Brolis J. Buja M.I.C.

Misijonierių Kuopos Darbuotė

Per birželio mėnesį ir pusę liepos mėnesio gauta nuo įvairių asmenų 32 siuntiniai su pašto ženkleliais. Visiems nuoširdų ačiū!

Per tą laiką gauta ir nemaža aukų skirtų misijonieriams. Po vieną dolerį aukavo sekančios: M. Kvetinskienė, Kewanee, Ill., V. Svinkūnienė, West Frankfort, Ill., p-ia T. Climovech, Centralia, Ill., E. Ringalaitė, Chicago, Ill., G. Ivanauskienė, Detroit, Mich., M. Ausikaitė, So. Boston, Mass: Visoms geroms aukotojoms nuoširdžiausiai dėkojame.

Labai malonu pastebėti kad prie mūsų darbuotės prisidėjo ir Marianapolio Kolegija, Thompson, Conn. Pradžioje liepos mėn.

iš ten gauta nemažas siuntinys su 17,000 pašto ženklų. Tas siuntinys kaip tik ir buvo didžiausias šiame laikotarpy atsiųstas. Džiaugdamies jų parama tikimės jos ir ateityje.

Seselės Kazimierietės ir maloniai atsiuntė ženklų. Didokas pundelis iš Čikagos, Aušros Vartų parapijos seselių mokytojų prisiųstas. Kitas iš tolimes New Mexico valstybės Holy Cross miestelio. Tos vietos satoriume besigydančios seselės gražų darbą varo rinkdamos mums ženklus.

Susilaukta pundelis labai gražų ženklų nuo vieno mūsų klieriko Marijono besimokinančio Lietuvoje, Kaune. Tai buvo nuo Bro. Vincento Andriuškos, M. I. C. Tuomi matosi kad mūsų darbuotė pamažu visur pradeda plėstis

Šiuo laiku turėjome laimės išsiųsti nevieną siuntinį misijonieriams. Du siuntiniu pilnu sveikinimų kortelių bei šv. paveikslėlių išsiuntėm vienuoliui pranciškonui, kurs juos nusiunčia indijonukams. Abu kartu sverė 56 svarus. Kitus du siuntiniu patys tiesiog misijoms rūpinčiom indijonais nusiuntėm, t. y. į El Paso, Texas ir Las Vegas, New Mexico. Tie siuntiniai buvo pilni medalikėlių, ražančių, blizgučių ir panašių dalykų, ir daug suteiks džiaugsmo indijonų vaikučiams. Kitą panašų siuntinį nusiuntėm tiesiog į Misijonierių Katekisčių Centrą, Huntington, Ind. Ši draugija rūpinasi indijonų tikėjimo mokiniu.

Visus pašto ženklus, korteles, šv. paveikslukus, medalikėlius, blizgučius ir kitoniškus panašius dalykus prašome siųsti šiuo antrašu:

MISSION CLUB
 MARIAN HILLS SEMINARY
 HINSDALE, ILLINOIS.

PAŽYMĖTINI RĖMĖJAI

Pereitą savaitę Marijonų seminarijoje, Hinsdale, Ill., lankėsi svečiai iš Racine, Wis. — ponia Sokelienė su sūnumi, Zanonu.

Ponia Sokelienė ir sūnus apart to, kad ap-lankyti seminariją dar ir kitu kilniu tikslu lankėsi Marijos Kalnelius — atsivežė jie aukų naujai seminarijos koplyčiai. Mat, prieš kurį laiką sūnus Zanonas (kuris lanko Dieviško Žodžio Kongregacijos aukštesnę mokyklą, Techny, Ill.) prieš kurį laiką minėjo

savo gimimo dieną, ir ta proga jam buvo surengtas pagerbimas. Tame parengime dalyvavo nemaža Zanono prietelių, giminių bei pažįstamų. Ponai Sokeliai pasinaudodami tuo parengimu, sumanė jį pavartoti ir Dievo garbės tikslams. Todėl ponai Sokeliai ir kiti puotoje dalyvavusieji sutarė paremti Marijonų naujos koplyčios statymo darbą, ir susitarė, tam tikslui sudėję gražią pinigų sumą.

Seminarijos koplyčios reikalams paaukojo šie:

- p. Matas Sokelis — \$5.00
- p. Adomas Vasiliauskas — \$2.00
- p. A. Jurgaitis — \$2.00
- p. Jonas Vintis — \$2.00
- p. Tamas Žizminskas — \$2.00
- ponia Barbora Balčkonienė — \$2.00
- p. Pranas Vasiliauskas — \$1.00
- ponia Petkienė — \$1.00
- p. Riccio — \$1.00
- p. Matas Glaudelis — \$1.00

(Jeigu kartais būtų kokių klaidų vardų tarpe, vėliau atitaisysime.)

Labai malonu, visgi, matyti, kad randasi tokių nuoširdžių, uolių rėmėjų, kurie net visokius būdus panaudoja Dievo tikslams.

Ponams Sokeliams širdingai dėkojame už tokį gražų pasidarbavimą seminarijos koplyčios naudai, o aukotojams širdingiausiai ačiū už sudėtas aukas!

Lai Viešpats Jums visiems laimina!

Tėvai Marijonai.

MISIJŲ REIKALU

Paskirta du Tėvų Marijonų kunigai misijoms Amerikoje — kun. J. Mačiulionis, M.I.C. ir kun. A. Markūnas, M.I.C. Su misijomis pradės važinėti rugsėjo mėnesį.

Visi gerb. klebonai, kurie nori gauti misijonierių prašomi kreiptis sekančiu adresu:

KUN. J. MAČIULIONIS, M.I.C.,
 2334 So. Oakley Ave.,
 Chicago, Ill.

P.S.: Prašome gerb. klebonų kaip galima anksčiau savo prašymą atsiųsti, kad būtų galima sudaryti misijų maršrutą.

Kun. J. Mačiulionis, M.I.C.,
 misijų tvarkytojas.

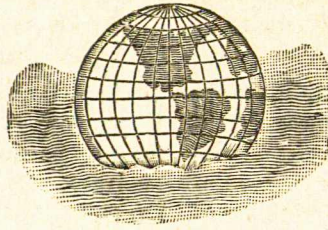
Katalikų Pasaulyje

VATIKANAS. — Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI Gandolfo vasariniuose rūmuose audiencijon priėmė Bostono miesto majorą Fr. Mansfield ir jo žmoną, kuriedu atvyko Romon su maldininkų amerikiečių grupe. Maldininkų priešakyje yra kun. mons. F. Burke iš Bostono arkivyskupijos. Bostono majoras miesto vardu Šventajam Tėvui įteikė ypatingą laikrodį, kurs automatiškai eina nuo atmosferos spaudimo. Popiežius gėrėjosi gražia dovana ir dėkojo majorui. Nuo savęs gi majorą apdovanojo metiniu Popiežiaus medaliu, o majoro žmoną — auksiniu rožančium. Kun. mons. Burke gi Popiežiui įteikė Bostono arkivyskupijoje surinktus petrapinigių. Tą pat dieną Popiežius priėmė audiencijon eilę ir kitų amerikiečių, o iš vakaro Amerikos Katalikų universiteto Bažnyčios istorijos profesorių kun. mons. P. Guilday. Popiežius nuoširdžiai profesorių pasveikino ir tėviškai laimino.

CASTLE GANDOLFO. — Šventasis Tėvas Popiežius Pijus paskyrė monsignorais (naminiiais prelatais) keturis amerikiečių kunigus, o Dallas, Tex., vyskupą J. P. Lynch — Sosto asistentu.

ST. JOSEPH, Mo. — South Park metodistų episkopalo bažnyčios dvasininkas Rev. Frank Fitzpatrick perėjo katalikybėn. Šv. Juozapo katedros rektorius kun. C. F. Buddy priėmė jį Katalikų Bažnyčion.

Buvęs episkopalo dvasininkas šio liepos mėn. 2 d. apleido episkopalo bažnyčią, o prieš tai ilgą laiką studijavo katalikų tikėjimo tiesas. Jis sakosi, kad jam einant mokslus protestantų seminarijoje buvo kilusi abejonė apie tai, ko jis mokosi ir mokinamas. Protestantų seminarijose auklėtiniai supažindinami ir su Katalikų Bažnyčios istorija, suprantama, kurioje faktai iškreipti. Jis tai suprato, o kai paskiau nuo vieno draugo gavo kardinolo Gibbonso knygą "Mūsų Tėvų Tikėjimas", ėmė toliau abejoti apie protestantizmą.

BERLYNAS. — Išleista šio miesto gyventojų statistika. Miestas turi 4,250,000 gyventojų. Jų tarpe yra apie 160,000 žydų. Protestantų yra daugiau kaip 3,000,000, apie 440,000 katalikų ir apie 22,000 priklausančių kitiems tikėjimams. Apie 600,000 gyventojų nepriklauso jokioms religinėms bendruomenėms.

NOTRE DAME, Ind. — Šventojo Kryžiaus kongregacijos devyni kunigai per vienas laikomas Šv. Mišias minėjo savo 25 metų kunigystės jubiliejus. Vienas jubiliatų laikė Mišias, kiti keli jam patarnavo, o likusieji keli sanktuariume meldėsi.

VATIKANAS. — Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI paskyrė vyskupais tris kunigus kiniečius. Nauji vyskupai: kun. Paul Yu Pin paskirtas Nankingo apaštališku vikaru; kun. J. Tehang — Suanhwafu apaštališku vikaru; kun. F. Yu Tehgeun — Yachow apaštališku vikaru. Pirmieji du yra mokslus baigę Romoje, trečiasis — Kinijoje.

CHICAGO, Ill. — Loyola universitete šįmet vasarinius kursus lanko virš 900 studentų.

LIETUVIAI KATALIKAI AMERIKOJE

Nukeltas Kunigų Vienybės Seimas

LAWRENCE, Mass. — Susidarius svarbioms priežastims, valdyba yra priversta atšaukti anksčiau paskelbtą Kunigų Vienybės seimo laiką ir vietą. Šiuo galutinai pranešama, kad seimas įvyks rugpjūčio vienuoliką (11) dieną Marianapolio kolegijoje, Thompson, Conn. Maloniai kviečiame visus kunigus atvykti.

Kun. Urbonavičius, pirm., kun. Simonaitis, išd., ir kun. Juras, sekr.

WESTVILLE, Ill. — Birželio 27 d. Šv. Petro ir Povilo parapijonai surengė nepaprastą pagerbtuvių vakarą savo klebonui kun. J. P. Paukščiui jo varduvių ir gimti-

nių proga. 8 val. vakare stalai jau buvo apsėsti. Štai pro duris įeina klebonas lydima Juozo Samako ir parapijos komiteto narių. Publika ploja ir entuziastiškai užtraukia "Ilgiausių Metų". Užėmus klebonui garbingą vietą prie stalo, vietos vargonininkė Justa Karpiūtė veda vakarą. Ne paprastą įspūdį padarė trys mažos mergaitės, kuomet įnešė į svetainę didelę pintinę gėlių ir prisirišino prie klebono, o Onytė Vainauskaitė, sesučių kazimieriečių išlavinta, pasakė gražius linkėjimus. Ne tik klebonas buvo sužadintas, bet ir visa publika buvo sužavėta.

SHENANDOAH, Pa. — Mūsų parapija turėjo keturis klierikus diecezijos seminarijoje. Pereitą gegužės mėnesį Juozas Šukevičius tapo išvestas į kunigus. Juozas Gaudinskas gavo subdiakono šventimus. Jonas Gibas jau keturi metai kaip seminarijoje, o Antanas Šupienius antri metai. Ateinančiais mokslo metais dar trys važiuoja į seminariją, kurie pirmą dieną liepos sėkmingai išleidė kvotimus ir tapo priimtais: Jeronimas Gatavynas, Jonas Janulevičius ir Tamas Šukaitis. Tad iš mūsų parapijos tik diecezijos seminarijoje rasis šeši klierikai; pas Tėvus Marijonus neužilgo baigs mokslus ir bus išvestas kunigu Daktaras Eugenius Andrulionis; pas Šventosios Dvasios Tėvus irgi mokosi Juozas Macedulskis.

NEW HAVEN, Conn. — Mūsų parapijoje ligi šiolai dar neturėjom Švenč. Jėzaus Vardo dr-jos. Dabar kun. Pankus mėgina ją įsteigti ir sutraukti jaunus vyrūkus. Sekmadienį, liepos 5 d., po pirmų mišių buvo pirmas susirinkimas ir įsteigta draugija iš šešių jaunų vyrūkų. Adolfas Stadalninkas išrinktas raštininku. Sekančiam susirinkime bus renkama visa valdyba.

NEWARK, N. J. — Visiems žinotina, kad Švč. Trejybės parapijos draugijos rengia jubiliejinę vakarienę pagerbimui kleb. kun. Ig. Kelmelio dvidešimts metų kunigystės ir penkiolika metų klebonavimo Švč. Trejybės parapijoje. Viskas įvyks sekmadienį, rugpiučio 2 d., 7:30 val. vakare, parapijos salėj. Ši vakarienė tikrai bus graži, nes pakviesta visos apylinkės dvasiškija, inteligentija, biznieriiai, visi parapijonai ir visi apy-

linkės lietuviai. Rytą Šv. Mišias laikys pats klebonas. Per "Ofertoriją" giedos svečias solistas. Vakare bus programa, kurią išpildys Šv. Cecilijos choras, ved. muz. A. Stanišausko, taipgi bus ir vietinių solistų bei kalbėtojų.

JERSEY CITY, N. J. — Kleb. kun. S. Stonio pastangomis čia įsteigta vasaros mokykla. Seserys Pranciškietės iš Elizabeth kas antradienį ir ketvirtadienį dėsto katekizmą ir lietuvių kalbą. Tikimasi, kad Jersey City lietuviai atsiųs savo vaikus.

PROVIDENCE, R. I. — Už kelių savaičių Providence'o Šv. Kazimiero lietuvių parapijoje, kur gražiai gyvuoja L. Vyčių 103 kuopa, įvyks Vyčių organizacijos 24-tas metinis seimas. Labai džiugina pažvelgus į praeitį ir, į tokį ilgą L. Vyčių gyvenimą. Bet, ne vien tik reikia džiaugtis praeities darbais, bet reikia tinkamai ruoštis prie būsimąjo seimo ir jį padaryti vieną iš išpūdingiausių. Nors vyčių organizacija ir išgyveno tokį ilgą laikotarpį, nors nuveikė gražių darbų katalikybės ir lietuviybės dirvoje, bet vienok neįstengė išugdyti šią org., kad būtų galima priskaityti keliolika tūkstančių narių ar pasidžiaugti savo turtais. Tam galima surasti daug priežasčių, bet jos jau buvo aiškintos, todėl čia nėra jokio reikalo jas ir vėl aiškinti, bet reikia vienok pasidžiaugti, kad vyčiai net kartais visų apleisti išlaikė savo obalsį ir, jo prisilaikydami vėl gražiai žengia pirmyn. Matydami tokį vyčių idealingą, nors kartu ir vargingą gyvavimą, turime šiame vyčių seime surasti naujas problemas, kad visi tie trūkumai būtų trumpoj ateity išdildyti.

BROOKLYN, N. Y. — Dr. J. Leimonas, vyriausias pavasarininkų vadas, kuris nuo kovo mėnesio lankėsi po Amerikos lietuvių kolonijas, grįžta Lietuvon rugpiučio 9 d. Tinkamai jį išleisti L. Vyčių N. Y. ir N. J. apskritis rengia šeštadienį, rugp. 8 d., Hotel Lincoln, 44th St. ir 8th Ave., New York City, iškilmingą išleistuvių vakarienę.

MONTREAL, Canada. — Kadangi mūsų kolonija yra atskirta nuo kitų kolonijų savo tolumu, daugelis lietuvių, kitose kolonijose,

gali pamanyti, kad čionykščiai lietuviai katalikai yra apsnūdę ir neveiklūs. Tai netiesa. Veikimo čionai yra daug ir kas pagirtino, kad Montrealio lietuviai katalikai Šv. Kazimiero parapijoj turi veiklų ir nuoširdų kleboną, asmenyje kun. Antano Bobino. Tai jaunas ir energingas kunigas, kuris jau septyni metai kaip rūpinasi ne tik parapijos gerove, bet kartu ir mūsų dvasiniais ir tautiniais reikalais. Be galo esame mes lietuviai, katalikai dėkingi savo Arkivyskupui už paskyrimą mums tokį prakilnų ir darbštų kleboną.

LIETUVOJE

KAUNAS. — Birželio mėnesio pabaigoje Dariui ir Girėnui paminklui statyti komiteo nariai buvo nuvykę į Marijampolę priimti ten padirbtos lietuviško kryžiaus koplytėlės, skiriamos statyti didvyrių žuvimo vietoje — Soldine. Ją dirbo Marijampolės amatų mokyklos mokytojai Karalius ir Vebra. Koplytėlė — Kryžius padirbtas labai gražiai ir tikrai primena Žemaičių koplytėlės, randamas Telšių ir Raseinių apylinkėse. Ši koplytėlė jau išsiųsta Soldinan ir netrukus bus pastatyta transatlantinių didvyrių žuvimo vietoje. Koplytėlė stovės toje vietoje, kur buvo rasta s St. Dariaus kūnas.

Per 10 suvirš metų ėjęs vienintėlis Lietuvoje katalikų dienraštis "Rytas" tautininkų vyriausybės uždarytas. Jo vietoje pasirodė naujas dienraštis "XX Amžius". Jį leidžia grupė jaunesniosios kartos inteligentų, jau plačiai pagarsėjusių visuomeniniam veikime, kaip tai: Redaktorius kun. J. Prunskis. Iniciatoriai: J. Ambrazevičius, dr. Pr. Dielininkaitis, dr. J. Grinius, dr. Z. Ivinskis, kun. St. Yla, J. Keliuotis, dr. A. Maceina, dr. Ig. Skrupskelis. Leidėjas: Akc. "Žaibo" Bendrovė.

TIRKŠLIAI. — L. Kat. Moterų Dr-jos Mažeikių rajono šventė, įvykusi per Šv. Petro atlidus Tirkšliuose praėjo labai jaukiai. Šventėje dalyvavo su savo vėliavomis beveik visi rajono skyriai. Šv. Mišias atlaikė prel. Kuodis, pritaikytą pamokslą, gražiai įprasmindamas šūkį "Tiesa ir Meilė", pasakė kun. Baltiejus. Šventės dalyvės organizuo-

tai atlankė Neprikl. Kryžių, kur pasiryžo pačios būti tikros tėvynės mylėtojos ir kilniai auklėti jaunąją kartą. Vėliau buvo iškilmingas posėdis. Posėdį gražiai pravedė rajono pirm. gyd. M. Matulionytė. Rajono šventę sveikino prel. Kuodis, Tirkšlių klebonas, kun. Kiela, L. K. Moterų Dr-jos Centro Valdybos atstovė A. Sereikytė ir daug kitų. Tą dieną buvo pašventinta ir L. K. Moterų Dr-jos Tirkšlių skyr. vėliava. Šventės eiseną labai sumaniai tvarkė Mažeikių pav-kės, kurios buvo pasipuošusios tautiniais drabužiais.

KAUNAS. — Metr. Kunigų Seminarijos sode jau baigiami statyti Fasadas, kuris puošiamas kolonomis, atkreiptas į Rotušės aikštę. Kol kas rūmus truputį užstoja laikini s-bės pastatai, kurie tvarkant miestą, be abėjonės, bus nugriauti.

KRAKĖS. — P-lės Žoraitės miestely paaukojo nemažą sklypą su sodu ir namais Šv. Kryžiaus vienuolėms Krakėse. Šiais metais vienuolės jau atvažiavo ir apsigyveno. Tėvai pradėjo laukti atidarant vaikų darželio.

JAUNI VYRAI! Ar Jūs norėtumėte save paaukoti Dievui kaipo Broliukai Vienuoliai, tobulinant savo gyvenimą malda ir darbu vienuolyno ramybėje bei tyloje? Jei moki kokį nors amatą, pašvesk jį Dievo tarnyboj! Jei nemoki jokio amato, mes Tamstą mielai išmokysim. Visą gerumą, kurs tavyje yra, paaukok geram tikslui ir tapk Broliuku Vienuoliu — Marijonu. Jei jauti savyje pašaukimą tapti Broliuku, dėl tolimesnių informacijų kreipkis į

REV. FATHER MASTER OF NOVICES
Marian Hills Seminary Hinsdale, Ill.

Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c krašos ženklelį atsakymui.